

Füredi agilisek az 1736. évi fegyverváltság-összeírásban

Agilis	Szántó föld (hold)	Rét (kaszás)	Szőlő (kapás)
Csók István	4 $\frac{1}{8}$	2	2
Horvát Mihály	4 $\frac{1}{4}$		
Kiss Ferenc	2		
Kiss Mihály	1		
Sebestyén Ferenc	4	2	5
Somogyi Mihály	1 $\frac{1}{4}$	1	
Szabó Mihály	3 $\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	
Szabó Péter	8	1	2
Szúcs Mihály	7 $\frac{1}{2}$	2	2
Ujhely György	3 $\frac{1}{8}$	1	
Uyheli János	3	1	
Uyheli Mihály	8 $\frac{1}{8}$	3	6
Varga Ferenc			8
Végh Márton	3 $\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	
Összesen: 14	52 $\frac{7}{8}$	14	25

TÓTH-BENCZE TAMÁS

A CÍMLAPON

RÁNZAY Ágoston, magyar királyi ezredes
(Budapest, 1882. március 16. – Budapest, 1939. július 11.)

Ránzay Frigyes és Schreiber Franciska gyermeke. Az első világháborúban az orosz fronton szolgált. 1918-ban fogságba esett, ahonnan megszökött és hazatért. 1919-ben a székely különítmény („hadosztály”) tagjaként a román fronton harcolt. Számos kitüntetést szerzett. 1928-ban saját kérésére nyugdíjazták. Balatonfüreden, az Iskola utcában építtetett családi házat, felesége Adrienne de Lamarre (1886 – 1977) – francia nevelőnő és nyelvtanár, később a balatonfüredi Vöröskereszt irányítója – volt, 1914-ben kötöttek házasságot. 1937 februárjától tagja volt a helyi Hitelszövetkezet igazgatótanácsának. A fővárosi Szent Rókus-kórházban hunyt el. 1939. július 13-án temették el, a balatonfüredi római katolikus temetőben. A róla készült fest-

mény a 30-as években készülhetett, Protiwinsky Ferenc, balatonfüredi festőművész munkája. A portrét a székesfehérvári Horváth Dezső és felesége Vuray Mária, aki Balatonfüreden született és a balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja, ajándékozták a gyűjteménynek. A hölgyet Ránzayék – miután gyermekük nem született – sajátjukként szerették. Ránzayné halála után – Börzsei János plébános közvetítésével – ők vették magukhoz és őrizték meg a képet.

Forrás:

A balatonfüredi római katolikus plébánia hivatali anyakönyve A VIII. kerületi (József-város) halotti anyakönyv 1939/1349. folyószámú bejegyzése
Balatonfüred c. újság 1939. július 15., 3.p.
Zalavármegye ismertetője. – Sopron: 1935.